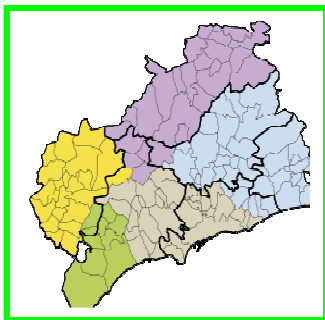

EL CAMP DE TARRAGONA ÉS UNA REALITAT METROPOLITANA

Les agrupacions locals de Reus i de Tarragona d'ICV, davant la polèmica que, aquests dies, enfronta entitats i institucions d'ambdues ciutats, manifesten el següent:

● El clima d'enfrontament no beneficia en res cap de les dues ciutats, ni tampoc la resta del territori. Els fets han demostrat repetidament que quan Tarragona i Reus fan front comú és possible obtenir serveis i infraestructures que representen un avantatge per a tota la població independentment del seu lloc de residència. En son exemples la planta de tractament de residus urbans de **Sirusa**, el **Consoci d'Aiguës de Tarragona (CAT)**, el Centre Integrat de Mercaderies, el Consorci del Transport públic, etc. És en aquest camí que cal perseverar pel desenvolupament del Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona i la obtenció de noves competències per a les nostres administracions locals, que ens han de servir per planificar conjuntament l'urbanisme i la concessió de llicències al territori així com les estratègies més adients de promoció econòmica i empresarial o protecció mediambiental. Ben al contrari, la polèmica continua posa en qüestió el correcte desenvolupament de les previsions del Pla Nacional d'Infraestructures, que inclou fites tan notables com ara el sistema de **trens de rodalies** del Camp de Tarragona o el **Tramcamp**.

● La fixació en els noms de les coses afegeix al debat un toc indesitjable d'irracionalitat. Seria més lògic concloure que les coses que ja tenen nom, ja

el tenen, com ara l'**aeroport de Reus** i el **port de Tarragona**, mentre que les coses noves es poden batejar amb intel·ligència. Per exemple, l'estació intermodal es pot dir sense problemes "**Estació de Tarragona-Reus**". Per aquesta mateixa raó som partidaris de mantenir per a la futura vegueria la denominació "**Camp de Tarragona**".

● Pel que fa a la **capitalitat**, caldria recordar que som al segle XXI, que la simultaneïtat i immediata que la tecnologia actual fa possible en matèria de prestació de serveis o realització de gestions administratives hauria de fer disminuir en igual o major mesura el to visceral de la polèmica i que, a efectes pràctics, som un únic mercat de treball i de relació: aquí, com a tot arreu, la gent viu on vol (o on pot) i treballa on pot (i si pot).

● Precisament per això, considerem com una qüestió menor que els aspectes estrictament formals (o sigui, ara la

seu de la Delegació del Govern; i en el futur, l'estructura de la vegueria, confiem que lleugera i poc burocratitzada), es resolguin mantenint la seva ubicació a la ciutat de **Tarragona**, sense perjudici que les entitats prestadores dels serveis se situïn, segons convingui, en altres punts del territori.

● No ha estat aliè a aquesta polèmica el paper incendiari que han jugat institucions i entitats que tenen assignada, per llei, una funció ben diferent. Les **cambres de comerç** haurien de ser peces importants en el desenvolupament econòmic del territori, però si en el futur han de dedicar els seus recursos a enfrontar ciutats, seria millor que desapareguessin. En aquest mateix sentit, **els partits i les institucions** tenen una clara responsabilitat davant els ciutadans i les ciutadanes, i cal que n'estiguin a l'alçada en comptes d'atiar el foc.

ICV reclama, doncs, la superació d'aquest debat estèril i el treball conjunt i responsable de les ciutats de Tarragona i Reus per esdevenir conscientment el que de fet ja són: el nucli de la **segona àrea metropolitana de Catalunya**, el motor del Camp de Tarragona.

• Editorial

Hem demorat aquest nº de Treball a l'espera de la modificació del Decret d'empadronament. En aquest tema hem assolit bona part dels objectius ja que el decret s'ajustarà a la legalitat vigent. Ara només ens resta saber fer front a les andanades racistes i electoralistes de la dreta local.

També, des d'aquest nou nº de Treball us convoquem a participar en un seguit d'actes:

Primer tenim el repte del divendres 19 de febrer, d'acompanyar la visita a Reus del nostre grup parlamentari.

El 23 de febrer participarem en les manifestacions unitàries en contra de la proposta d'endarrerir l'edat de jubilació als 67 anys.

El 10 de març s'ha convocat un acte institucional al Teatre Bartrina, organitzat pel Memorial Democràtic de la Generalitat amb la col·laboració de l'Ajuntament per homenatjar als represaliats pel franquisme. Cal fer-li costat: primer per que és un acte de justícia, massa temps demorat, per a les persones que patirem la repressió i per a les seves famílies. I també pel que significa de reivindicació antifeixista. Els que foren dignes malgrat la brutalitat de la repressió han d'esdevenir referent en aquests temps convulsos de crisi on la persistència de l'atur, la creixent desafecció política, sobretot entre la gent jove, i les tendències xenòfobes poden facilitar el pas a temptacions d'autoritarisme feixista.

El 10 de març a les 19 hores –i en el marc dels actes del 8 de març– hem programat una xerrada amb el títol "Les dones fem economia verda" a l'Espai d'Informació Ambiental. Aquesta xerrada forma part del cicle d'activitats amb el qual reivindicuem la perspectiva de gènere en les actuacions que ens han de permetre sortir de la crisi actual posant les bases d'un creixement més sostenible i equitatiu per a tots.

PARAULA DE TERRITORI. PARAULA DE PARLAMENT

Poques coses generen tant consens a les nostres comarques com l'oposició a la instal·lació d'un cementiri nuclear. Sabem tots que som el territori més nuclearitzat de l'Estat espanyol: en l'actualitat, amb tres centrals nuclears en actiu i una d'aturada després d'un greu accident. I hi ha una percepció generalitzada que un territori així no pot rebre una nova instal·lació com el cementiri nuclear, el qual s'encarregarà de recollir els residus de les centrals de tot l'estat. El nostre territori i, per extensió Catalunya, ja han pagat amb escreix el seu peatge respecte d'un model energètic que no és econòmicament eficient, ni socialment just, ni mediambientalment acceptable.

El rebuig generalitzat a la instal·lació del cementiri és un fet comprovable, a més, de manera objectiva. A data d'avui, 61 ajuntaments de la zona de l'Ebre i del Camp de Tarragona (o el que és el mateix el 67% de la població de la zona) han aprovat mocions oficials contra la instal·lació d'un cementiri nuclear. Quedi clar, doncs,

que l'oposició a aquesta instal·lació no és el caprici d'uns pocs sinó la veu majoritària del territori, debatuda i aprovada a l'espai democràtic més proper a la ciutadania: els consistoris.

Existeix, a més, una altra dada transcendental referent a la possibilitat (més que probable si fem cas als rumors i desmentits dels últims dies) que el cementiri nuclear s'ubiqui a Catalunya. El març del 2008 la Comissió d'Economia i Finances del Parlament de Catalunya va donar suport a una proposta de resolució en la qual se sol·licitava al Govern de l'Estat desestimar qualsevol ubicació del magatzem temporal centralitzat de residus nuclears en territori de Catalunya. La proposta de resolució es va aprovar amb els vots favorables dels dos grups proposants de la iniciativa parlamentària, ICV-EUiA i ERC als quals es va sumar el grup parlamentari de CiU. Formació aquesta darrera a la qual pertany l'alcalde d'Ascó, el qual no acaba de deixar clara la seva postura.

Per a qui encara no li hagi quedat clar, aquestes línies unitàries volen deixar constància que com a representants del territori, però també com a ciutadans de a peu, continuarem treballant perquè la possibilitat que el cementiri nuclear s'ubiqui a les nostres comarques quedi precisament en això: en una possibilitat. Des de cadascuna de les nostres responsabilitats, continuarem de manera incansable lluitant, amb el territori i pel territori, perquè finalment la coherència s'imposi i no haguem de pagar nous peatges sobre l'energia nuclear, que en justícia, als ciutadans i ciutadanes de Catalunya no ens pertorquen.

Daniel Pi i 32 signatures més de càrrecs electes d'ICV

NOUS HORIZONS I JEV PRESENTEN EL PRIMER PREMI CARME CASAS

El guardó premiarà els treballs de recerca dels estudiants de darrer curs de batxillerat o de cicle formatiu de grau superior.

A l'Institut Salvador Vilaseca, la Fundació Nous Horitzons, amb la col·laboració de Joves d'Esquerra Verda ha presentat la primera edició del premi Carme Casas, el qual homenatja aquesta integrant de l'associació de Dones del 36. Durant la presentació pública del premi, Hortènsia Grau, en representació de la Fundació Nous Horitzons ha destacat la figura de la Carme Casas i s'ha felicitat per l'exemple de lluita per

la justícia que representa pels joves actuals.

De la seva banda, Janet Sanz, coordinador de JEV, ha recordat la militància de Carme Casas en la Joventut Socialista Unificada-JSU i els valors democràtics que va defensar a través d'aquest compromís.

L'objectiu del premi Carme Casas és promoure la recerca de l'estudiantat català i donar a conèixer els resultats dels treballs de recerca dels i de les alumnes de darrer curs de Batxillerat i CFGS. Alhora, també pretén acostar l'estudiantat a l'ensenyament superior, en un àmbit de proximitat i col·laboració entre els centres de secundària i la Fundació Nous Horitzons.

Els treballs que es presentin al premi poden girar entorn de temes d'acció social, ecologia, feminisme, memòria històrica, model de país, participació i radicalitat democràtica i societat de la informació.

Carme Casas actualment forma part de "Dones del 36", una organització que relata el paper de les dones en lluita contra el feixisme durant la guerra civil espanyola i en el franquisme. Ella va ser militant de la Joventut Socialista Unificada-JSU des de 1939 i, després, militant en l'organització política del PSUC. Carme Casas va arriscar la seva vida en múltiples ocasions, lluitant contra la dictadura feixista de Franco des de la clandestinitat i des de l'exili.